non esset aliqua nouatio facta. ꝟbi gr̄a Ubi
em̄ p scd̄am obligationē debet tolli pma op
tet ꝙ scd̄a sit aliq̄. puta naturalis vl' ciuilis
Sed si eodē. Sup̄ dictū est ꝙ interuentu
noue psone noua nascit̄ obligatio. sed po. ꝙ
stipulat⁹ fui a debitore meo qđ ex alia q̄cun
q̄ȝ causa q̄ȝ ex stipulatōne mihi debebat. di-
cet̄ ne in h̄ casu fieri nouatio cum in h̄ casu
noua psona nō īteruenerit. ⁊ rn̄. ꝙ sic. si ali-
quid noui interuenerit in scd̄a obligatōe. i.
in stipulatōe ista. veluti si ꝯditio vl' dies vel
fideiussor obligatōi adijciat̄. scire tn̄ debes
ꝙ si ꝯditio in nouatōe addita existat. valet
nouatio. si aūt nō existat nō valet. h̄. d. Sȝ
cū. Sup̄ dictū ē ꝙ nouatio fit interuētu no
ue psone vl' etiā eiusdē dūmodo fiat p d. eiv l'
ꝯditōis adiectōeȝ vl' subiectōem. sȝ scire de
bes ꝙ apud antiquos h̄ vex erat ꝙ his mo
dis fiebat nouatio dū tn̄ aīo nouādi fieret
⁊ ita q̄ȝ sepe diuerse p̄sūptōnes inducebant̄
ad ꝓbandū ꝙ aīo nouādi fieret. vn̄ sup hoc
apud antiq̄s magna fuit altercatio. ⁊ ꝓpter
hoc dicit dn̄s inst. fecim⁹ q̄ndā ꝯstitutōem
ad hm̄ōi altercatōes tollēdas. in qua cauet̄
qđ tūc demū intelligat̄ fieri nouatio inter-
uentu noue psone vl' etiā eiusdē psone vt di
ctū ē. qn̄ h̄ exp̄sse actū ē inter ꝯtrahētes ꝙ p
pter nouationē prioꝝ obligatōis h̄ fiat. ali-
oq̄n si h̄ nō fuerit expresse actū nō intelligit̄
fieri nouatio interuētu noue psone. sed ac-
cedit scd̄a obligatio p̄me ⁊ manet vtraq̄ȝ ob
ligatio. Hoc ampli⁹ ⁊c. Iā vidistꝭ tres mo-
dos p̄n. tollende obligatōis. q̄rto etiā mo-
do obligatōes q̄ ꝯsensu nascunt̄ ꝯtrario cō
sensu tollunt̄ veluti si ꝯuenerit inter me ⁊ ti
ciū vt fundū tusculanū habeā emptū. p. c.
deinde nōdū p̄cio soluto nec fundo tradi-
to placuerit inter nos ꝙ ab emptōe ⁊ vēdi-
tione discedat̄. inuicē liberamur. ⁊ sic p con
trariū ꝯsensū tollit̄ obligatio ꝯsensu cōtra-
cta. idē etiā intelligas in oībus alijs ꝯtracti
bus ex ꝯsensu descēdētibꝫ. h̄ dicit.

¶ Explicit liber terci⁹ institutionū.

Incipit liber quartus
De obligatōibꝫ que ex delicto nascunt̄.

Superiori libro
expositū est ⁊c. Nō est h̄ op⁹
aliqua ꝯtinuatiōe. In textu
em̄ inuenit̄ ꝯtinuatio in esse
ctu talis. Sup̄ dictū est q̄d ē obligatio. ⁊ ꝙ
oēs obligatōes aut sūt ex ꝯtractu. aut ex q̄si
ꝯtractu. aut ex maleficio. vl' q̄i vt dictū est. s.
de obli. §. sequēs diuisio. Cū igit̄ in supiori
bus satꝭ dictū ē de obli. q̄ ex ꝯtractu vl' q̄i cō
tractu nascunt̄. Nūc tractandū ē de oblig.
que ex maleficio vl' q̄i descēdūt. Scire tn̄ d
betis ꝙ obligatōes q̄ nascunt̄ ex ꝯtractu q̄-
druplici genere repiunt̄. vl' in q̄tuor genera
diuidūtur. obligatōes tamē que nascunt̄ ex
maleficio in vno genere repiunt̄. Semp ei
nascunt̄ re ipa. i. ab ipso delicto ꝑpetrato ve
luti ex furto aut dāno aut iniuria. h̄ di. Sȝ
sup. §. isto dubitari pōt sup id quod dicit ꝙ
obligatōes ex ꝯtractu in q̄tuor genera diui
dunt̄. Obligatōes tn̄ q̄ ex maleficio nascūt̄
sūt vni⁹ generis. Et q̄ sicut obligatōnes q̄
ex ꝯtractu nascunt̄ aliq̄n re. aliq̄n ꝟbis. ali-
q̄n lr̄is. aliq̄n ex ꝯsensu nascunt̄. ⁊ sic oblig.
que ex maleficio oriunt̄ aliq̄n fiūt re vt ptȝ ī
furto. aliq̄n ꝟbis vt patȝ in ꝯtumelia. aliq̄n
lr̄is vt ptȝ in libello famoso ad infamiā ali-
cui⁹ cōposito. Quid est ergo qđ dicit obli. ex
maleficio esse vni⁹ generꝭ magisq̄ȝ obligatio
nes ex ꝯtractu. si dicas ꝙ oēs nascant̄ ex re
ipsa. i. ex maleficio ipō. sic similr̄ ⁊ ex alia pte
oēs obligatōes ex ꝯtractu nascunt̄. ad h̄ di
cas ꝙ ex vno fonte nascunt̄ obli. ex malefi-
cio. ideoq̄ȝ oēs sūt eiusdē generis. vn̄ lȝ oēs
sint odiose ⁊ stricti iuris diuersā habeāt pe-
nā. Secus tn̄ est in obligatōibꝫ q̄ nascunt̄
ex ꝯtractu. q̄ diuersaȝ sortiunt̄ naturaȝ s̄m
diuersitatē ꝯtractus ⁊ qualitatē. Quedā ei
sūt obligatōes bone fidei. quedā stricti iurꝭ
Itē obli. que fiūt ex maleficio. statiȝ obligāt
maleficio cōmisso. Sic aūt nō ē in obliga-
tōibus q̄ nascunt̄ ex ꝯtractu. sed diceret ali
q̄s. Nōne actio iniurie dissilatōe abolet̄. q̄-
re ergo ipō maleficio nō videt̄ malefactor obli-
gat⁹ Rn̄det imo deberes ꝯtrariū ꝯcludere
si em̄ abolet̄ dissilatōe. ergo nata fuit. Fur-
tū ⁊c. Quesiui a legislatore q̄d esset furtū. et
q̄d rapina ⁊c. Et ipē p̄mo ponit diffinitōem
de furto d. ꝙ furtū ē ꝯtractatio rei aliene ī
uito dn̄o. ⁊ expoīt h̄ nomē rei. d. siue ipi⁹ rei
. i. ꝓprietatꝭ siue possessiōis. ⁊ istud furtū cōi
ter fuit ꝓhibitū a lege diuina. scȝ p p̄ceptuȝ
istud. Nō furtū facies. h̄ d. Manifest⁹ fur
⁊c. Sup̄ dictū ē ꝙ furtoꝝ duo sunt genera
Nā aliud ē furtū manifestū. ⁊ aliud nō ma

http://dl.ub.uni-freiburg.de/diglit/accursius1488/0123
© Universitätsbibliothek Freiburg
gefördert durch Baden-Württemberg